

Čo mám robiť, aby som sa stal dedičom večného života?

Ekum. preklad:

Luk 18 ¹⁸ Istý **popredný** muž sa ho opýtal: „**Učiteľ dobrý**, čo mám robiť, aby som sa stal **dedičom** večného života?“ ¹⁹ Ježiš mu povedal: „**Prečo ma nazývaš dobrým? Nikto nie je dobrý, iba jeden - Boh.**“ ²⁰ Poznáš prikázania: Nescudzoložíš! Nezabiješ! Nepokradneš! Nebudeš krivo svedčiť! Cti svojho otca a svoju matku!“ ²¹ On však povedal: „Toto všetko som zachovával od mladosti.“ ²² Keď to Ježiš počul, povedal mu: „Ešte jedno ti chýba. **Predaj** všetko, čo máš, **rozdaj** chudobným a **budeš mať poklad v nebi.** Potom **príď a nasleduj ma!**“ ²³ Keď to počul, veľmi sa zarmútil, lebo bol nesmierne bohatý.“

Muž v tomto príbehu hľadá odpoveď. Všetci potrebujeme odpovede, obyčajní ľudia, aj nezávislé osobnosti, aj tí poprední, aj tí na okraji spoločnosti.

Pýtať si odpovede od Ježiša Krista je vždy nadprirodzená skúsenosť. S bezhraničnou múdrosťou Všemohúceho. Preto, lebo Slovo, ktoré vychádza z Jeho úst je vždy dokonalé, sväté, správne načasované, preniká do najhlbších zákutí našej mysle a srdca.

Rovnako to bolo aj pri rozhovore s týmto mužom.

Bola otázka toho muža dobrá otázka? „Čo mám robiť, aby som sa stal dedičom večného života?“ Myslím si, že bola, ohromne dôležitá otázka. Zrejme najdôležitejšia akú si mohol položiť. Pýta sa predsa na večný život. Otázka zložená zo niekoľkých slov môže mať dopad na život, ktorý nikdy neskončí. Nie je to samo osebe úchvatné položiť takú otázku a dostať na ňu odpoveď? Čo všetko chceme vedieť, čo všetko chceme v živote dosiahnuť, stihnúť? Pred čím všetkým sa zachrániť? Väčšina z toho čo chceme trvá dočasne. Ale dobré otázky, tie najlepšie, smerujú k niečomu, čo nás nekonečne presahuje. Je nesmierne dôležité klásť otázky. Dôležité je aj to, komu otázky kladieme, kde hľadáme odpovede. A možno je to aj dôležitejšie ako správnosť formulácie otázky.(?) Veľa ľudí hľadá odpovede na nesprávnom mieste. Ešte smutnejšie je, keď si niekto otázky klásť nechce. Uteká pred tými najdôležitejšími a najťažšími otázkami o živote a smrti, potláča a popiera ich. Je šialené rezignovať v tomto ubolenom svete na otázku prečo je ubolený a ako z toho von.

Všimli ste si, že skôr než Pán Ježiš odpovie na otázku, tak reaguje najskôr na oslovenie „**Učiteľ dobrý**“? A reaguje protiotázkou. Myslíte, že bol ten muž prekvapený, keď dostal namiesto odpovedi otázku: „Prečo ma nazývaš dobrým?“ Ved' kto by sa bránil takému úctivému osloveniu?

Čo tým Pán Ježiš sleduje? Chcel spochybniť to, ako ho tento človek vníma? Chcel skromne spochybniť oslovenie „dobrý“ ako prehnané? Určite nie. Naopak. Prečo Ježiš odkladá odpoveď na jeho otázku, ale reaguje najskôr na

oslovenie? Je to možno preto, lebo poznanie Boha a toho čo mám robiť sú spojené nádoby? Ale dôležitejšie než to čo mám robiť, je koho mám uctievať? Ježiš hovorí, že nikto nie je dobrý, iba jeden – Boh. Nehovorí, „Ja nie som dobrý“, ale pýta sa, prečo ho tak oslovuje. Len jeden je dobrý, a ten jeden – Boh v ľudskom tele, stojí pred ním. Preto platí to, čo Ježiš povedal, „nikto nie je dobrý“. Ježiš však dobrý je. Je Svätý, je bez hriechu. A je viac ako učiteľ, pretože žiadny učiteľ nie je dobrý... Ale ten, ktorý vytesal do kameňa „Nescudzoložíš! Nezabiješ! Nepokradneš! Nebudeš krivo svedčiť! Cti svojho otca a svoju matku!“ je dobrý. Nikto nie je dobrý, iba jeden – Boh, a Boh v Ježišovi Kristovi. To je kľúčová správa v úvode tohoto príbehu. Ježiš prišiel zjaviť to, aký Boh je. Zjaviť to, že Boh je dobrý a tiež to, čo to znamená, že je dobrý. Prúvodce životem: „Svätý učiteľ,.. Pojem Svätý dáva slovu „dobrý“ ešte hlbší význam. Myslím to tak, že Boh nie je iba taký vesmírny dobrák, altruista, ľahko ovplyvniteľný a tolerantný, ako sa nám snažia nahovoriť súčasné populárne predstavy o Bohu a nebi. V populárnych predstavách majú svoje nebo hokejisti, herci, a iné skupiny, za dobré výkony.

Dobrý Boh je ale zároveň svätý. Jeho dobrota pramení zo svätosti. Dobro je umocnené svätosťou. Čo znamená svätosť? Je v tom obsiahnuté ešte niečo okrem dobroty? Svätosť zahŕňa aj to, že Boh je spravodlivý. Obraz svätého dobrého Boha vidíme v Kristovi a v Kristovi na Golgote. Obraz Boha, ktorý netoleruje hriech. Berie na seba odplatu za hriech - smrť, a tzn., že svätosť zahŕňa aj Božiu spravodlivosť. Nikto však nie je dosť dobrý na to, aby obdržal dedične večný život, nech by sa snažil zachovať čokoľvek ... Iba Boh je dobrý. V Kristovi je Božia ponuka dobroty, spravodlivosti, svätosti a zároveň milosti. Popredný muž má túto ponuku priamo pred sebou... Nemôže k tomu nič pridať, môže ju len prijať. Môže sa nechať zmeniť Božou dobrotou, svätosťou, spravodlivosťou a milosťou.

S tým súvisí aj iné slovo v mužovej otázke. **Dedič.** Muž bol nesmierne bohatý – v-23. Možno multimilionár. Nevieme či majetok zdedil. Keď niečo zdedíme, tak väčšinou po niekom kto zomrie. Dedíme aj veci po súrodencovi, ktorý z tých nohavíc, topánok, bicykla vyrástol. To je veselšia verzia dedenia. ☺ Ale aj tam býva niekedy plač. ☹

Formulácia dedenia nie je v Biblii neobvyklá.

[Iz 57,13b](#) „Kto sa však ku mne utieka, zdedí krajinu a bude vlastniť môj svätý vrch.“ [Ž 37,18](#) *Hospodín pozná dni bezúhonných a ich dedičstvo bude trvať večne.* (viď aj napr. *Rim 4,13*, *Žid 11,07.10*, *Gal 3,29*, *1 Kor 15,50*, *Zj 21,7*.)

Uvedomoval si pýtajúci sa muž, že preto, aby mohol zdediť večný život, musí najskôr niekto zomrieť? Chápal tento rozmer poslania Mesiáša? V „dedení“ večného života je rozhodujúci vzťah. Inak príde vydedenie. ☺

Hodnoty, ktoré muž vyznáva, to o čo celý život usiluje vo vzťahu k blížnemu

sú ušľachtilé veci. Očakával možno, že to, čo mu Ježiš povie mu len potvrdí správnosť toho ako žije. Zrejme čakal od Ježiša, že mu pridá ešte nejaký ušľachtilý cieľ, aktivitu, ktorá ho priblíži k nesmrteľnosti. Zaujímavo znie Botekov preklad:¹⁸ *Tu sa ho spýtal ktorýsi popredný muž: "Dobrý učiteľ, čo mám robiť, aby som **obsiahol** večný život?"* Bol natoľko ambiciózny, že chcel *obsiahnuť* večný život, všetky požiadavky, úlohy, na vstup do večnosti? A Ježiš mu úlohu dal, ale práve tú jediná, ktorú bytostne nechcel. Neodradila Ježišova požiadavka tohto človeka od več. života? Nebolo to príliš prísne? Nebol by lepší ako bohatý sponzor v cirkvi? Ježiš však vie prečo je na neho takýto „prísny“. Muž je konfrontovaný s Božou svätosťou, pred ktorou neobstojí svojim výkonom.

Dostal úlohu, ktorú nedokáže splniť bez dôvery v živého Boha. Mal sa zbaviť niečoho, čo je pre neho dôležitejšie ako Boh. Myslel si, že majetok patrí ku vstupenke do Božieho kráľovstva. A teraz sa dozvedel radikálny opak... Zarmútil sa nad tým, že má prísť kvôli Božiemu kráľovstvu o majetok.

Čo je v mojom živote dôležitejšie ako Boh, čomu venujem tie najcennejšie myšlienky, city, čas, energiu?-

Text síce ďalej hovorí, že bohatý ťažko vchádzajú do Božieho kráľovstva – v.25, „Ako ťažko vchádzajú do Božieho kráľovstva tí, čo majú bohatstvo! Ale čo nie je možné u človeka nie je nemožné u Boha“. Nedostal nerealizovateľnú výzvu.

Ježišovi nejde primárne o to, aby sa zbavil bohatstva, ale aby sa zbavil istoty, ktorú do bohatstva vkladá, a aby vložil všetky svoje istoty do rúk dobrého Boha.

To je to jediné, čo ho delí jeden krok od správnej cesty do Božieho kráľovstva. Uveriť v dobrého Boha.

Tak ako na inom mieste sa iný muž spýtal apoštolov **SA 16,30** ... „*Páni, čo mám robiť, aby som bol spasený?*“ 31 *A oni mu odpovedali: „Ver v Pána Ježiša a budeš spasený ty aj tvoj dom.“*

Bohatý muž v tejto situácii neveril dobrému Učiteľovi, že mu chce dať ešte väčšiu životnú istotu a všetky benefity k tomu...²⁹ „Amen, hovorím vám: Niet nikoho, kto opustí **dom**, či ženu, bratov, rodičov alebo deti pre Božie kráľovstvo,³⁰ aby v tomto čase nedostal mnohonásobne viac a v budúcom veku večný život.“

Veď ponuku dostal od niekoho komu patrí celý vesmír. Bohatstvo muža je zrnko prachu v porovnaní s pokladmi, ktoré vlastní Ježiš. On je však tak naviazaný na majetok, že počuje iba „šialenú“ výzvu „*Predaj všetko čo máš a rozďaj chudobným*“. Akoby nepočul „*a budeš mať poklad v nebi*“. Akoby nepočul pozvanie k najväčšiemu dobrodružstvu „*Potom príď a nasleduj ma*“.

Je zaujímavé, že pred týmto príbehom sa nachádza kapitola o deťoch.

JEŽIŠ — PRIATEL' DETÍ

15a Prinášali mu aj nemluvňatá, aby sa ich dotýkal. ... 17 Amen, hovorím vám: Kto neprijme Božie kráľovstvo ako dieťa, nevojde doň.“

Je tu Boží zámer ukázať kontrast medzi ťažkým rozhodovaním popredného muža a deťmi?

Prijať Božie kráľovstvo ako dieťa. Prečo? Nie, nejde tu o detskú naivitu. Čo je pre malé dieťa najdôležitejšie? Rodič. Dieťa je na rodičovi bytostne a vzťahovo závislé. Ono nestavia na všelijakých istotách ako dospelý človek. Ak by si dieťa malo vybrať medzi luxusným Bugatty a mamou, tonou zlata a mamou, čo si vyberie? (Nemluvňa – do 1 roku.) Pre malé dieťa je jedinou istotou milujúci rodič. Popredný muž v dnešnom príbehu dal prednosť zlatým tehlám a uspokojil sa s tým, ako žil doteraz. Ježiš však žiadal viac, všetko.

Otázka „Čo mám robiť, aby som sa stal dedičom večného života?“ bola dobrá otázka? Čo myslíte, existuje otázka ešte možno vzácnejšia v Božích očiach ako táto? Čo mám robiť, aby sa **iní** mohli stať dedičmi večného života? Čo môžem pre nich urobiť?

To sú TOP otázky. V logickom poradí. Neprestaňme sa ich pýtať.

Dobrý a Svätý Ježiš Kristus chce aby sme mu verili a nasledovali ho. Dokonca, aby sme boli dobrí. Nikto nie je dobrý, preto ak chceme žiť dobrý život a šíriť dobro, sme v tom absolútne závislí na dobrom Bohu. V Ježišovom živote vidíme aktívne dobro. Pasívne dobro neexistuje. Ako neexistuje horúci ľad...

Sk 10,38 „Viete o Ježišovi z Nazareta, ako **Boh Duchom Svätým a mocou pomazal** Ježiša Nazaretského, ktorý chodil, **dobre činil** a uzdravoval všetkých diablom posadnutých, **pretože Boh bol s Ním**“.

Aktívne dobro sme schopní šíriť, len ak je Boh s nami. Ako Pán povedal: „Bezo mňa nemôžete nič urobiť“:

Jn 15,5 „Ja som vinič a vy ratolesti. Kto zostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia, pretože bezo mňa nemôžete nič urobiť.“

Tak ako ratolesti viniča, aj my sme na dobre v nás závislí na Bohu a Jeho Svätom Duchu.

„Čo mám robiť, aby sa iní mohli stať dedičmi večného života?“ Byť dobrý k druhým môže byť odpoveďou na túto otázku? Ťažko mi uverí niekto, že Boh je dobrý, keď ja dobrý nebudem. Dôverujme Bohu a budme dobrí, zvlášť v dôležitých zlomových okamihoch života druhých ľudí. Aby sa tí, ktorí žijú v našej blízkosti chceli pýtať Ježiša Krista, čo majú robiť, aby obdržali dedične večný život. Aby aj oni chceli byť dobrý. Amen.